

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

21 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Chiriac Cristin în numele inculpatului Țurcan Veaceslav, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Țurcan Veaceslav Alexei, *născut la 06 februarie 1974, originar și domiciliat în mun. Chișinău, or. Socoleni 11/1.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: *26.04.2010 – 02.10.2014;*

Instanța de apel: *30.10.2014. – 23.12.2014;*

Instanța de recurs: *19.06.2015 – 06.10.2015;*

Instanța de apel: *06.11.2015 – 22.02.2016;*

Instanța de recurs: *25.06.2016 – 21.09.2016.*

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 02 octombrie 2014 inculpatul Țurcan Veaceslav, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal la 5 ani închisoare, în temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

Prin aceeași sentință, inculpatul Țurcan Veaceslav a fost recunoscut vinovat și în baza art. 287 alin.(1) Cod penal, însă procesul penal a fost încetat, din motivul intervenirii termenului tragerii la răspundere penală.

2. Pentru pronunța sentința, prima instanță a constatat că inculpatul Țurcan Veaceslav la 20.08.2009 în jurul orei 12:30, deplasându-se la volanul automobilului personal de model „BMW 520” cu n/î C RC 525 pe trotuarul din str. Pușkin 33, mun. Chișinău vis-a-vis de Banca de Economii, încălcând grosolan ordinea publică a inițiat un conflict cu pietonul Cîrlan Pavel, reacționând negativ din intenții huliganice demonstrând un cinism și o lipsă de respect față de persoană în etate a coborât din automobil s-a apropiat de cet. Cîrlan Pavel aplicând violența fizică față de ultimul, i-a aplicat o lovitură cu mâna în partea stîngă a gîtului, în consecință partea vătămată a căzut la pămînt simțind o durere acută în piciorul drept, iar Țurcan Veaceslav a urcat în automobil și a părăsit locul comiterii infracțiunii.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr.2846/D din 21 octombrie 2009 la părții vătămate Cîrlan Pavel, i-a fost depistat fractura colului femural drept cu deplasarea fragmentelor, ce prezintă pericol pentru viață și se califică ca vătămare corporală gravă.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței a fost atacată cu apel de către procuror și inculpatul Țurcan Veaceslav.

3.1. Procurorul a solicitat casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Țurcan Veaceslav să fie condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului, procurorul a indicat că prima instanță eronat a interpretat criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute la art. 75 Cod penal, fără a ține cont că inculpatul este învinuit de comiterea unei infracțiuni grave, de scopul și intenția comiterii infracțiunii, de faptul că Țurcan Veaceslav a întreprins acțiuni violente față de partea vătămată Cîrlan Pavel, care este o persoană în etate și care nu este în stare să opună rezistență. De asemenea, instanța nu a ținut cont de faptul că inculpatul Țurcan Veaceslav nu a conștientizat acțiunile infracționale comise, nu și-a recunoscut vinovăția și în mod prioritar nu a acordat ajutor material pentru recuperarea prejudiciului cauzat părții vătămate.

3.2. Inculpatul Țurcan Veaceslav a solicitat casarea totală a sentinței cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care inculpatul să fie achitat de sub învinuirea în săvîrșirea infracțiunilor prevăzute de art. 151 alin.(1) și 287 alin. (1) Cod penal.

În motivarea apelului inculpatul a indicat că, prima instanță a acceptat univoc rechizitoriul, copiindu-1 în ceea ce privește stabilirea circumstanțelor de fapt, fără a le aprecia nemijlocit din ansamblul probelor. În sentința prima instanță se referă la un șir de probe pe care le pune la baza condamnării inculpatului pentru comiterea infracțiunii de la art. 151 alin. (1) Cod penal, fără a se referi la probe concrete care ar demonstra vinovăția inculpatului Țurcan Veaceslav în comiterea infracțiunii de la art. 287 alin. (1) Cod penal or, potrivit art. 389 alin. (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri.

Inculpatul, a mai indicat că prima instanță s-a referit doar la probele care au fost puse la baza condamnării lui conform art. 151 alin.(1) Cod penal, dar nici un martor, nici o altă

probă (cu excepția doar declarațiilor părții vătămate) nu indică asupra circumstanțelor de încălcare grosolană a ordinii publice, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism sau obraznice deosebită.

Totodată, a remarcat că nu există nici un martor ocular care ar indica că anume inculpatul l-a lovit pe partea vătămată, iar înregistrările video de la BC „Banca de Economii” SA din str. Pușkin 33, mun. Chișinău (Vol. I, f.d. 19-21) nu conțin imagini în care inculpatul agresa partea vătămată.

Prima instanță a apreciat critic și declarațiile martorilor Țurcan Irina, Țirigan Iurie, Railean Aurelian, care au menționat că în intervalul de timp cît inculpatul Țurcan Veaceslav a ieșit din automobilul BMW pe toată perioada discuției cu partea vătămată Cîrlan Pavel, ultimul nu a fost împins, bruscat, lovit sau agresat în alt mod de inculpat.

Inculpatul a menționat și faptul că ordonanța de pornire a urmăririi penale pe acest caz datează cu 16.10.2009, iar plîngerea cet. Cîrlan Pavel datează cu luna august 2009, ori potrivit art. 279 Cod de procedură penală organul de urmărire penală efectuează acțiuni de urmărire penală în strictă conformitate cu Codul de procedură penală și numai după pornirea urmăririi penale, cu excepția acțiunilor prevăzute în art. 118 și 130 Cod de procedură penală, care pot fi efectuate pînă la urmărirea penală.

A mai menționat că, prima instanță eronat a respins proba obținută în urma efectuării expertizei medico- legale în comisie nr.203 (formată din experții S.Tighineanu, V.Savciuc, I.Cuvșinov) începută la 30.05.2012 și finisată la 09.08.2013, descriind o motivare care nu corespunde realității.

În concluzie, inculpatul a indicat că prima instanță nu a verificat posibilitatea de a încadra juridic acțiunile acestuia în baza art. 157 alin.(l) Cod penal, și nu în baza art. 151 alin.(l) Cod penal, precum au fost încadrate de către organul de urmărire penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2014, a fost respins ca fiind nefondat apelul declarat de procurorul și admis apelul declarat de inculpat, casată sentința parțial, și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, potrivit căreia Țurcan Veaceslav a fost recunoscut vinovat în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal și s-a dispus încetarea procesului penal pe motivul intervenirii prescripției tragerii la răspundere penală, în rest sentința a fost menținută.

5. În argumentarea soluției adoptate instanța de apel, verificînd legalitatea și temeinicia sentinței atacate, pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și probelor administrate de prima instanță, a constatat că:

Inculpatul Țurcan Veaceslav, la 20.08.2009, aproximativ ora 12:30, deplasîndu-se la volanul automobilului de model „BMW 520”, cu n/î C RC 525 pe trotuarul din strada Pușkin 33, municipiul Chișinău, încălcînd grosolan ordinea publică, a inițiat un conflict cu pietonul Cîrlan Pavel și, manifestînd lipsă de respect față de persoana în etate și față de

societate, coborînd din automobil, fără motiv, i-a aplicat o lovitură cu mîna în partea stîngă a gîtului, în rezultatul căreia, ultimul a căzut la pămînt.

În împrejurările descrise, ca rezultat al acțiunii neglijente ale lui Țurcan Veaceslav, soldate cu căderea lui Cîrlan Pavel, ultimului, conform raportului de expertiză medico-legală nr.2846/D din 21 octombrie 2009, i-au fost produse fractura colului femural drept cu plasarea fragmentelor, ce prezintă pericol pentru viață și se califică ca vătămare corporală gravă.

Indiferent de faptul, că inculpatul a respins învinuirea și a pledat nevinovat, vinovăția acestuia s-a dovedit prin probele administrate în cauză și anume:

- declarațiile părții vătămate Cîrlan Pavel, a martorilor Mihailovskaia Angela, Țurcan Irina, Țirihan Iurie, Railean Aurelian și a expertului Buga Marin;

- plîngerea cet. Cîrlan Pavel în care roagă organele de poliție să atragă la răspundere persoana necunoscută care la 20.08.2009, aproximativ la orele 12.15 pe str. Pușkin 33, mun. Chișinău i-a aplicat lovituri cu pumnul în regiunea capului ulterior cazînd jos și fracturîndu-și piciorul (Vol.I, f.d.9);

- raportul de expertiză medico-legală nr.2846/D din 21.10.2009, prin care s-a stabilit următoarele concluzii: „...La examinarea medico-legală a documentelor medicale pe numele cet. Cîrlan Pavel s-a stabilit: „Fractură cu deplasare a colului femural drept” - care a fost produsă prin acțiune traumatică cu un corp(-uri) contondent(-e), au fost produse posibil în timpul și circumstanțele indicate, prezintă pericol pentru viață și în conformitate cu acest criteriu se califică ca vătămări corporale GRAVE, astfel s-a conchis că părții vătămate Cîrlan Pavel i-a fost cauzată leziune corporală gravă” (Vol. I, f.d.40);

- procesul-verbal de confruntare între partea vătămată Cîrlan Pavel și bănuitul Țurcan Veaceslav, în urma căreia partea vătămată a confirmat faptul, că bărbatul care a coborît din automobil pe str. Pușkin 33, mun. Chișinău la data de 20.08.2009, l-a lovit cu mîna, în rezultatul căreia el a căzut jos și a simțit durere în piciorul drept (Vol.I, f.d.63-64);

- procesul-verbal de ridicare și examinare a CD cu înregistrarea video de la BC "Banca de Economii" SA din str. Pușkin 33, mun. Chișinău (Vol. I, f.d. 19-21);

- raportul de expertiză medico-legală nr.203 din 18.04.2013, prin care s-au stabilit următoarele concluzii: „În baza datelor menționate mai sus, se poate afirma, că modificarea patologică a sistemului osos sub formă de osteoporoză, subminează vădit (în dependență de gradul pronunțării) rezistența oaselor la diferite eforturi fizice minimale, constituind un factor favorizant semnificativ în producerea fracturilor în cele mai diverse circumstanțe. Luînd în considerație caracterul și localizarea fracturii diagnosticată la cet. Cîrlan Pavel, afecțiunea patologică a sistemului osos - osteoporoza, se poate afirma cu cea mai mare probabilitate, că fractura a fost produsă prin mecanismul indirect de acțiune a factorului traumatizant: nu prin lovire, dar în urma căderii pacientului, cu sau fără accelerație, pe un plan dur”.

Dînd o nouă apreciere probelor administrate în cauză, instanța de apel a considerat ca fiind dovedită vinovăția inculpatului în săvîrșirea vătămărilor grave a integrității corporale a părții vătămate, din imprudență, fiecare probă fiind apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a mai menționat că din conținutul probator al cauzei, rezultă că inculpatul Țurcan Veaceslav, prin acțiunile sale, n-a urmărit intenția de a-i cauza părții vătămate vătămări grave a integrității corporale. Aceste vătămări, după cum rezultă din raportul de expertiză medico-legală nr.203 din 18.04.2013, s-au produs nu prin lovire, dar în urma căderii, cu sau fără accelerație, pe un plan dur. Astfel, s-a constatat cu certitudine, că inculpatul n-a intenționat să provoace victimei vătămări grave a integrității corporale, acestea fiind rezultatul acțiunilor neglijente, manifestate prin lovirea victimei, de la care a urmat căderea și, respectiv, producerea acestor vătămări corporale. Legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile, analizată sub aspectul laturii obiective și laturii subiective ale infracțiunii, a condus la concluzia certă privind comiterea infracțiunii de vătămarea gravă a integrității corporale cauzată din imprudență, prevăzută de art. 157 Cod penal.

Totodată, instanța de apel în baza art.391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală a încetat procesul penal în privința inculpatului din motivul că există circumstanța care exclude tragerea la răspundere penală în baza art. 157 Cod penal - prescripția tragerii la răspundere penală, deoarece infracțiunea prevăzută de art. 157 Cod penal, conform art. 16 Cod penal se clasifică ca fiind infracțiune ușoară, iar conform art. 53 lit. g) și 60 alin.(1) lit. a) și alin.(2) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvîrșirii infracțiunii ușoare au expirat 2 ani, prescripția curge din ziua săvîrșirii infracțiunii și pînă la data rămînerii definitive a hotărîrii instanței de judecată.

Astfel, infracțiunea prevăzută de art. 157 Cod penal a fost săvîrșită la 20 august 2009, deci din ziua săvîrșirii infracțiunii pînă la ziua judecării cauzei în apel au expirat mai mult de 2 ani.

Referitor la motivele invocate în cererea de apel de inculpat, sub aspectul cererii de achitare, instanța de apel le-a apreciat ca fiind nefondate, deoarece urmărirea penală și judecarea cauzei în prima instanță s-au desfășurat cu respectarea procedurii prevăzute de lege și, respectiv, nu s-au constatat încălcări care atrag nulitatea actelor procedurale efectuate, prin urmare fiind pertinente, concludente, utile și veridice probele relevate, analizate și apreciate de prima instanță, cu referire la acțiunile huliganice ale inculpatului, prevăzute la art. 287 alin.(1) Cod penal, fiind încetat procesul penal în baza acestui articol din motivul intervenirii prescripția tragerii la răspundere penală.

6. Împotriva hotărîrilor menționate recursuri ordinare au declarat:

6.1. Procurorul, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală a solicitat casarea totală a acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, de către un alt complet de judecată.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel neîntemeiat a reîncadrat acțiunile inculpatului Țurcan Veaceslav la art. 157 Cod penal, or potrivit probelor administrate și cercetate în instanța de judecată s-a demonstrat cu certitudine că în acțiunile ultimului se întrevăd elementele infracțiunii prevăzute de art. 151 alin.(1) Cod penal, vina acestuia fiind dovedită prin declarațiile părții vătămate Cîrlan Pavel, martorilor Mihailovskaia Angela, Țurcan Irina, expertului Buga Marin; materialelor cauzei, cum ar fi plîngerea cet. Cîrlan Pavel (Vol.I, f.d.9), raportul de expertiză medico-legală nr. 2846/D din 21.10.2009, procesul-verbal de confruntare între partea vătămată Cîrlan Pavel și bănuitul Țurcan Veaceslav (Vol. I, f.d.63-64), procesul-verbal de ridicare și examinare a CD cu înregistrarea video de la BC "Banca de Economii" SA din str. Pușkin 33, mun. Chișinău (Vol. I, f.d. 19-21).

Prima instanță corect a exclus ca probă raportul de expertiză nr. 203 din 09.08.2013, întrucît acesta a fost petrecut cu încălcarea indicațiilor date în încheierea judecătorească din 18.04.2012 prin care expertiza urma a fi efectuată de către CML cu participarea în comisie a expertului Buga Marin, mai mult ca atît concluziile experților vin în contradicție cu declarațiile părții vătămate și a probelor cercetate.

Totodată, a mai indicat că prima instanță corect a constatat fapta de vătămare intenționată gravă a integrității corporale, adică infracțiune prevăzută de art.151 alin.(1) Cod penal, deoarece inculpatul a acționat cu intenție, a lovit cu intenție într-o persoană cu vârsta de 84 ani, acesta putea și trebuia să-și dea seama de acțiunile sale și a dorit survenirea acestora.

Acuzarea a considerat că pedeapsa aplicată este prea blîndă în raport cu circumstanțele cauzei, inechitabilă și care nu își va atinge scopul pedepsei penale, deoarece infracțiunea este una gravă, inculpatul nu a recunoscut vina, mai mult ca atît, instanța de apel nu a ținut cont de comportamentul lui pe tot parcursul examinării cauzei, astfel că la nu au fost depistate careva motive pentru aplicarea art. 90 Cod penal.

6.2. Avocatul Cemomoreț Sergiu în numele inculpatului Țurcan Veaceslav, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală a solicitat casarea totală a hotărîrilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitarea în privința lui Țurcan Veaceslav.

În motivarea recursului, a indicat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel (invocate la p.3.2 din prezenta decizie), nu s-a expus asupra divergențelor în declarațiile martorilor și a părții vătămate, precum și asupra raportului de expertiză medico-legală nr. 203 din 09.08.2013.

A menționat că circumstanțele de fapt stabilite de prima instanță se contrazic cu declarațiile părții vătămate depuse la faza de urmărire penală și circumstanțele stabilite de

instanța de apel, deși ultima menționează în decizia sa că prima instanță a stabilit corect și just circumstanțele cauzei.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 06 octombrie 2015, recursurile declarate de către procuror și de către avocatul Cernomoreț Sergiu în numele inculpatului au fost admise, decizia a instanței de apel a fost casată totală și a fost dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

8. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a indicat că instanța de apel în decizia adoptată nu a descris fondul apelului și nu s-a expus asupra admiterii sau respingerii probelor prezentate de apărare, evitând a se expune asupra tuturor motivelor invocate în apelul inculpatului, or potrivit art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor din apel.

Prin urmare, instanța de apel doar a transcris în ordine cronologică probele administrate la caz în cadrul urmăririi penale și în instanța de fond, probe puse la baza condamnării inculpatului de către instanțele de fond în baza art.151 Cod penal și respectiv art.157 Cod penal, fără a se referi la probe care ar demonstra vinovăția inculpatului Țurcan Veaceslav în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (1) Cod penal, și fără a descrie elementele constitutive ale acesteia în special a laturii obiective în raport cu doctrina penală, fără a invoca care acțiuni violente, cu implicații publice sau cu încălcarea grosolană a ordinii publice ale inculpatului au dus la vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății părții vătămate. De asemenea, instanța de apel trebuia să indice și care era motivul condiționat al inculpatului de a se opune celor din jur, de a-și demonstra atitudinea sfidătoare față de partea vătămată, în cazul când ultimul a fost inițiator al conflictului. Tocmai în funcție de conținutul motivului infracțiunea de huliganism trebuie delimitată de infracțiunile contra persoanei.

În aceeași ordine de idei, instanța de recurs a indicat că, instanța de apel urma să se expună și asupra înaintării învinuirii în baza art.287 alin. (1) Cod penal la 30.07.2014 în situația în care învinuirea în baza art. 151 Cod penal a fost înaintată la 22.04.2010.

Instanța de recurs a mai menționat și faptul că instanța de apel admițând apelul inculpatului cu menținerea condamnării în baza art.287 alin. (1) Cod penal și recalificând acțiunile din prevederile art.151 Cod penal la art.157 Cod penal, nu a luat în considerație prevederile doctrinei și legislației naționale referitor la calificarea acțiunilor inculpatului în cazul când infracțiunea de huliganism poate fi urmată de vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, concurs real de infracțiuni, or coroborarea infracțiunilor prevăzute la art. 287 și 151 Cod penal, rezultă din acțiunile intenționate ale făptuitorului, pe când infracțiunea prevăzută de art.157 Cod penal prevede acțiunile făptuitorului din imprudență. Astfel, menținând condamnarea pe art. 287 Cod penal și reîncadrând acțiunile inculpatului de la art. 151 Cod penal la art. 157 Cod penal, instanța de apel urma să argumenteze legalitatea concursului real de infracțiuni, dacă în viziunea ei, în general este aplicabil.

Așadar, instanța de recurs a conchis că procedînd în asemenea mod, instanța de apel și în acest sens a ignorat prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală, a examinat pur formal apelul declarat, nu s-a clarificat care circumstanțe sunt relevante pentru prezenta cauză, a adoptat o soluție neargumentată la modul convenit, astfel admițînd erorile prevăzute la 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

9. Rejudecînd cauza, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, prin decizia din 22 februarie 2016, a respins apelurile declarate de procuror și de avocatul Cernomoreț Sergiu în numele inculpatului, cu menținerea sentinței primei instanțe.

10. Verificînd probele administrate pe cauza penală dată, instanța de apel a constatat că prima instanță a judecat cauza sub toate aspectele, în baza unei cercetări obiective a probelor prezente în cauză, cu aprecierea multilaterală și sub toate aspectele a circumstanțelor de fapt, iar ca rezultat după înlăturarea divergențelor apărute a pronunțat o sentință legală și întemeiată.

Astfel, probele administrate au confirmat vinovăția inculpatului atît în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, cît și în baza art. 287 Cod penal, iar temei pentru achitarea lui Țurcan Veaceslav pentru infracțiunile comise, instanța de apel nu are.

În analizarea apelului inculpatului, instanța de apel a reținut că alături de prima instanță, însușește starea de fapt stabilită prin rechizitoriu, împrejurare ce determină ca aceasta să devină a instanței de apel, semnificînd unitatea de vedere dintre acuzare și instanța de judecată, în evaluarea și interpretarea probelor.

Prin acțiunile sale, inculpatul Țurcan Vaceslav, manifestînd un comportament cinic față de o persoană în etate, însoțit de aplicarea violenței asupra unei persoane care nu prezenta pericol, fiind în stare de etate, fapta fiind săvîrșită într-un loc public, este indiscutabil faptul că, inculpatul a atentat la regulile sociale și morale de convețuire, care au fost încălcate într-un mod grosolan. Inculpatul a dat dovadă de un comportament batjocoritor și o lipsă de respect față de persoana în etate, Cîrlan Pavel, înjosind onoarea și demnitatea părții vătămate, față de cetățenii care circulă într-un loc public, prin ce a demonstrat o vădită lipsă de respect față de societate, prin ce a săvîrșit infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel, alăturat primei instanței, a apreciat critic și a exclus ca probă și raportul de expertiză medico-legală nr.203 din 18.04.2013, deoarece acesta a fost petrecut cu încălcarea indicațiilor date în încheierea judecătorească din 18.04.2012, potrivit căreia expertiza urma fi efectuată de Centru de Medicină Legală, cu participarea în comisie a medicului-legist-Buga Marin. Concluziile experților precum că fractura a fost produsă prin mecanismul indirect de acțiune a factorului traumatizant: nu prin lovire, dar în urma căderii pacientului, cu sau fără accelerație, pe un plan dur este una dubioasă și nedemnă de încredere or, nu s-au luat în considerație celelalte probe care dovedesc direct legătura cauzală dintre acțiunile inculpatului, exprimate prin aplicarea loviturii în regiunea gâtului în rezultatul căruia a fost cauzată fractură cu deplasare a colului femural drept - produsă prin

acțiune traumatică cu un corp contondent, posibil în timpul și în circumstanțele indicate conform raportului de expertiză medico-legală nr.2846/D din 21.10.2009, cât și declarațiilor constante ale părții vătămate.

Nu a fost acceptat de către instanța de apel nici argumentul inculpatului precum că vătămarea gravă a integrității corporale lui Cîrlan Pavel a fost cauzată din imprudență or, s-a stabilit cu certitudine că inculpatul a acționat cu intenție, a lovit cu intenție într-o persoană cu vîrstă de 84 ani, inculpatul putea și trebuia să-și dea seama de acțiunile sale și a dorit survenirea consecințelor.

Totodată, a fost menționat și faptul că apărările invocate de inculpatul Țurcan Veaceslav pe parcursul procesului penal, precum că nu i-a aplicat nici o lovitură lui Cîrlan Pavel, sunt nesincere, ele necoroborîndu-se cu susținerile părții vătămate Cîrlan Pavel date pe parcursul procesului penal, prin care el afirmă că inculpatul l-a lovit peste umăr, iar el a căzut jos pe bordură. Cînd șoferul a coborît din automobil, el stătea lîngă ușa mașinii afară și l-a lovit cu mîna dreapta în regiunea gîtului în partea stîngă după care în consecință a căzut jos pe partea dreapta, iar șoferul a plecat, lăsîndu-l jos.

Afirmațiile inculpatului, precum că învinuirea înaintată nu și-a găsit pe deplin confirmarea în cadrul cercetării judecătorești, iar probele administrate în instanța de judecată au fost apreciate în mod eronat nu pot fi reținute, de vreme ce prima instanță, cercetînd și verificînd toate probele administrate în cauză, apreciindu-le prin prisma art.100-101 Cod de procedură penală, a ajuns la concluzia că acestea dovedesc vinovăția lui Țurcan Veaceslav în săvîrșirea huliganismului și săvîrșirea infracțiunii de vătămare gravă a integrității corporale a lui Cîrlan Pavel.

În acest context, instanța de apel a conchis că nu a există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, aceasta fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței.

Astfel că achitarea solicitată de către avocatul inculpatului, fundamentată pe inexistența faptelor înscrinate, este neîntemeiată, nesprijinindu-se pe argumente întemeiate.

Privind pedeapsa aplicată inculpatului Țurcan Veaceslav în baza art.151 alin. (1) Cod penal, care este și obiectul apelului procurorului, instanța de apel a remarcat, că prima instanță just și întemeiat a stabilit categoria și termenul pedepsei penale, acordînd deplină eficiență art. 61, 75 Cod penal, ce determină scopul pedepsei penale, restabilirea echității sociale și corijare a infractorului, întru prevenirea comiterii de către acesta a altor infracțiuni, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, ținîndu-se cont de gravitatea faptei penale și prejudiciul cauzat prin consecințele survenite.

11. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Chiriac Cristin în numele inculpatului a contestat-o cu recurs ordinar solicitînd casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit căreia Țurcan Veaceslav să fie achitat.

În motivarea recursului declarat, avocatul invocă că instanța de apel eronat a apreciat probele administrate la cauza penală dată, și a ajuns la o concluzie greșită găsimdu-l vinovat pe Țurcan Veaceslav în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 151 alin. (1) Cod penal.

Tot aici, menționează că concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 203 din 18.04.2013 sunt asemănătoare cu cele din raportul de expertiză medico-legală nr. 2846D din 21.10.2009, care indică că fractura a fost produsă prin mecanismul indirect de acțiunile a factorului traumatizant: nu prin lovire, dar în urma căderii pacientului, cu sau fără accelerație pe un plan dur, ceea ce demonstrează că partea vătămată a suferit o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății din imprudență.

Astfel, recurentul consideră că acțiunile inculpatului nicidecum nu pot fi încadrate în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, iar instanța de apel nu a verificat posibilitatea încadrării acțiunilor inculpatului în baza art. 157 Cod penal.

Recurentul în cererea de recurs nu indică nici un temei de drept din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă critică decizia instanței de apel sub aspectul modalității aprecierii eronate a probelor administrate.

12. Asupra recursului declarat, procurorul a depus referința prin care solicită declararea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat, din motiv că argumentele indicate nu se prescriu prevederilor de drept din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

13. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, or în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente de fapt și drept.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Analizând criticile recurentului expuse în cererea de recurs, Colegiul penal constată că acestea sunt expuse în sensul aprecierii eronate a probelor de către instanța de apel, întrucât neîntemeiat a ajuns la concluzia de a menține sentința primei instanțe, prin care a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, la 5 ani închisoare, iar în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

Astfel, reieșind din conținutul deciziei contestate, Colegiul penal constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de

procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la respingerea apelurilor declarate, ca nefondate, cu menținerea sentinței primei instanțe.

La fel, instanța de recurs reține că, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor din dosar, ajungînd la concluzia corectă că sentința atacată este legală și întemeiată, iar la adoptarea acesteia, prima instanță a dat o apreciere justă probelor administrate și corect a ajuns la concluzia expusă în pct. 10 al prezentei decizii.

Or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

În același context, în vederea respingerii argumentelor din recurs invocate de avocatul inculpatului privitor la chestiunea de apreciere a probelor, instanța de recurs amintește că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decît cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atributul exclusiv al acestora. Deci, Colegiul penal nu va examina criticile referitoare la presupusa reținere greșită, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faprice, ci va verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de fond și cea de apel, corectitudinea condamnării inculpatului Țurcan Veaceslav privind învinuirea imputată acestuia prin rechizitoriu.

Mai mult, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la această etapă instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Totodată, Colegiul penal pe această linie de considerente specifică că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decît cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Prin urmare, opozabil celor enunțate de recurent, Colegiul penal, verificînd suplimentar materialele dosarului, specifică că, judecînd apelul, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptînd o soluție corectă de menținere a sentinței prin care s-a dispus condamnarea inculpatului în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, care este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și, totodată, care au fost just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, în baza

căroră s-au stabilit cu certitudine că inculpatul a săvârșit infracțiunea de vătămarea corporală gravă a părții vătămate în circumstanțele descrise în rechizitoriu.

Cu privire la argumentele indicate de recurent, precum că potrivit concluziilor rapoartelor de expertiză efectuate la caz, fractura părții vătămate a fost produsă prin mecanismul indirect de acțiune a factorului traumatizant: nu prin lovire, dar în urma căderii pacientului, cu sau fără accelerație pe un plan dur, Colegiul penal remarcă că instanța de apel corect a apreciat critic și a exclus ca probă raportul de expertiză medico-legală nr. 203 din 18.04.2013, deoarece acesta a fost petrecut cu încălcarea indicațiilor date în încheierea judecătorească din 18.04.2012, potrivit căroră expertiza urma să fie efectuată de către Centru de Medicină Legală, cu participarea în comisie a medicului-legist, Buga Marin.

Tot aici, Colegiul penal reține aprecierile instanței de apel, referitor la faptul că concluzia experților, precum că fractura a fost produsă nu prin lovire, dar în urma căderii pacientului, cu sau fără accelerație pe un plan dur, este una dubioasă și nedemnă de încredere, or, nu s-a luat în considerație celelalte probe care dovedesc direct legătura causală dintre acțiunile inculpatului, exprimate prin aplicarea loviturii în regiunea gâtului în rezultatul căruia a fost cauzată fractura cu deplasare a colului femural drept, produsă prin acțiunea traumatică cu un corp contondent, posibil în timpul și în circumstanțele indicate conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2846/D din 21.10.2009, cât și prin declarațiile părții vătămate.

Așadar, în circumstanțele enunțate supra, instanța de recurs ajunge la concluzia că just nu au fost acceptate de către instanța de apel argumentele inculpatului precum că vătămarea gravă a integrității corporale a părții vătămate Cîrlan Pavel a fost cauzată din imprudență, or pe parcursul judecării cauzei s-a stabilit cu precizie că inculpatul a acționat cu intenție, și-a dat seama de acțiunile prejudiciabile pe care le comite și a dorit survenirea acestora.

Subsidiar celor menționate supra, instanța de recurs mai indică că în procesul judecării cauzei de către instanțele inferioare, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 151 alin. (1) Cod penal și art. 287 alin. (1) Cod penal, a fost demonstrată pe deplin, prin întreg ansamblu probator administrat la dosar.

În concluzie, Colegiul penal conchide că în cauză, nu au fost comise erorile de drept la care se face referință în cererea de recurs, deci, nu persistă temeieri de casare a soluției adoptate. Avînd în vedere considerentele expuse și raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar recursul declarat de inculpat este inadmisibil.

În virtutea considerentelor expuse supra, constatînd că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de prima instanță și cea de apel în privința inculpatului Țurcan Veaceslav, nefiind identificată de instanța de recurs prezența vreunei erori judiciare, care ar putea servi drept temei de casare a deciziei recurate, Colegiul

penal consideră ca fiind neîntemeiate criticile formulate de către avocatul Chiriac Cristin în cererea de recurs ordinar supus judecării, respectiv se decide inadmisibilitatea acestuia.

14. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Chiriac Cristin în numele inculpatului Țurcan Veaceslav, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2016, în cauza penală privindu-l pe *Țurcan Veaceslav Alexei*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 21 octombrie 2016.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

MORARU Petru